

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 5Co/303/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3812211623
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 11. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Erika Zajacová
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2013:3812211623.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v právnej veci navrhovateľa: EOS KSI Slovensko, s.r.o., IČO: 35724803, so sídlom Pajštúnska 5, Bratislava, zast.: O. W., s. r. o., so sídlom L. X., . X. proti odporkyni: T. T., L. XX/XX, V., za účasti vedľajšieho účastníka na strane odporcu: Z. B. V., IČO: XXXXXXXX, so sídlom B. I. X, L., odporca a vedľajší účastník zastúpení Y.. H. S., advokát, so sídlom J. W. E., I., o zaplatenie 970,03 Eur s príslušenstvom, na odvolanie navrhovateľa proti uzneseniu Okresného súdu Prievidza zo dňa 21. augusta 2013, č. k. 6C/6/2013 - 98, jednohlasne, takto

rozhodol:

Odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej časti, týkajúcej sa trov konania, p o t v r d z u j e.

Navrhovateľ je p o v i n n ý zaplatiť náhradu trov odvolacieho konania odporkyne a vedľajšieho účastníka na strane odporkyne vo výške 16,11 Eur, do troch dní od právoplatnosti tohto rozhodnutia, na účet právneho zástupcu vedľajšieho účastníka Y.. H. S., č.ú. XXXXXXXXXXX/XXXX, V.S. XXXXXXXX.

odôvodnenie:

Napadnutým uznesením súd prvého stupňa v prvom výroku zastavil konanie podľa § 96 ods. 1 O.s.p. v dôsledku späťvzatia návrhu, v druhom výroku nariadil vrátenie súdneho poplatku z návrhu na začatie konania vo výške 51,37 eur navrhovateľovi prostredníctvom Daňového úradu Bratislava navrhovateľovi, v treťom výroku rozhodol o náhrade trov konania podľa ustanovenia § 146 ods. 2 prvej vety O.s.p. Konštatoval, že odporca a vedľajší účastník majú právo na náhradu trov konania proti navrhovateľovi, ktorý zavinil zastavenie konania. Súd prvého stupňa priznal odporkyni a vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov konania vo výške 118,52 Eur (prevzatie a príprava zastúpenia 51,45 Eur + režijný paušál 7,81 Eur, vyjadrenie z 21.03.2013 51,45 Eur + režijný paušál 7,81 Eur).

Proti uzneseniu súdu prvého stupňa vo výroku, ktorým boli vedľajšiemu účastníkovi priznané trovy konania, podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie navrhovateľ prostredníctvom svojho zástupcu. Žiadal uznesenie súdu prvého stupňa v napadnutej časti zmeniť a vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov konania nepriznať. Súčasne žiadal priznať náhradu trov odvolacieho konania vo výške 19,33 Eur. Považoval uznesenie súdu prvého stupňa v napadnutej časti za nesprávne z hľadiska právneho posúdenia. Namietal, že vedľajší účastník - združenie na ochranu spotrebiteľa - musí byť sám z podstaty svojej existencie schopný poskytnúť právnu pomoc pri súdnych konaniach v spotrebiteľských veciach. Združenia na ochranu spotrebiteľa podľa § 25 zákona č. 250/2007 Z. z. majú pritom možnosť využívať aj určenú podporu ministerstva. Tieto právne závery ustálil aj Krajský súd v Bratislave vo svojom rozhodnutí sp. zn. 5Co/26/2012, ako aj v rozhodnutí sp. zn. 3Cob/259/2011, ktorý v obdobných prípadoch nepriznal vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov právneho zastúpenia. Ako vyplýva z dôvodovej správy k zákonu č. 384/2008 Z. z., cieľom novelizácie Občianskeho súdneho poriadku bolo posilniť ochranu spotrebiteľa v sporoch, vyplývajúcich zo spotrebiteľských zmlúv a umožniť širšiu ochranu osobám, na ochranu ktorých sú zriaďované rôzne právnické osoby, najmä združenia na ochranu spotrebiteľov. Mal za to, že úmyslom

zákonodarcu bolo umožniť kvalifikovanú ochranu spotrebiteľa priamo na ten účel zriadeným subjektom, ktoré budú spôsobilé poskytnúť spotrebiteľovi kvalifikovanú pomoc, a ktoré budú v danej oblasti aj materiálne aj personálne vybavené a odborne kompetentné. Z vlastných skúseností má vedomosť, že združenie vstupuje do množstva konaní bez ohľadu na stav konania a vôľu odporcu, a to oznámením o vstupe združenia do konania, ktoré obsahuje žiadosť o zaslanie žaloby a návrh na priznanie trov konania. Z uvedeného je zrejmé, že pred zaslaním oznámenia o vstupe do konania združenie nemá žiadnu vedomosť o prejednávacom prípade. Navyše vedľajší účastník viaceré procesné podania nadbytočne opakuje bez uvedenia nových, významných skutočností, vzťahujúcich sa na predmet sporu. Rovnaký právny názor vyjadril aj Krajský súd v Košiciach v rozhodnutí sp. zn. 6Co/141/2012. Poukázal na to, že uvedenú činnosť by malo byť schopné účelne zabezpečiť aj samotné združenie. Paušálny vstup združenia zastúpeného advokátom do konaní, v ktorých pre vstup nebol žiadny dôvod, iba zbytočne navyšuje trovy konania, navodzuje dojem, že účelom vstupu nebola ochrana práv spotrebiteľa, ale získanie finančných prostriedkov v podobe náhrady trov právneho zastúpenia. Obdobný právny názor vyslovil aj Krajský súd v Banskej Bystrici v rozhodnutí sp. zn. 17Co/91/2012. V zmysle vyššie uvedeného zastával názor, že trovy konania vedľajšieho účastníka nie sú trovami účelne vynaloženými na uplatňovanie alebo bránenie práva. V zmysle § 150 ods. 2 O.s.p. poukazuje na neprimeranosť trov právneho zastúpenia voči žalovanej pohľadávke.

K podanému odvolaniu sa písomne vyjadrili vedľajší účastník a odporkyňa prostredníctvom právneho zástupcu a žiadali, aby odvolací súd uznesenie v napadnutej časti potvrdil a zároveň si uplatnil trovy odvolacieho konania. Uviedli, že vedľajší účastník vstúpil legitímne do predmetného spotrebiteľského sporu na stranu odporcu, a to v súlade s § 93 ods. 2,3 O.s.p. Tento postup je zákonný a nepredpokladá súhlas spotrebiteľa, dokonca ani jeho vedomosť o takomto konaní. Svoj vstup do konania vedľajší účastník považoval za opodstatnený, keďže spotrebiteľ bol v predmetnej veci úspešný v dôsledku jeho aktivity, a teda z hľadiska samotného cieľa a poslania činnosti Združenia, ktorým je ochrana spotrebiteľa, sú trovy konania, náhradu ktorých požadujú, objektívne účelné. Svojím vstupom do konania zároveň vzniesol námietku premlčania a bez jej vznesenia by v danom konaní nemohlo byť zo strany súdu na ňu prihliadané. Je pravdepodobné, že bez vznesenia námietky premlčania by bol odporca vo veci neúspešný. Privítal by prijatie vnútroštátnej právnej úpravy, ktorá by súdu umožnila prihliadať na premlčanie pohľadávky ex offa v súdnych konaniach proti spotrebiteľom alebo poučiť ich o možnosti premlčanie namietat'. Považoval za svoju povinnosť chrániť spotrebiteľa aj pred premlčanými nárokmi, na základe čoho vznášajú námietku premlčania v každom spore, v ktorom je žalovaný premlčaný nárok. Odmietnutie ich práva na plnú náhradu trov konania by de facto znamenalo nemožnosť reálnej ochrany spotrebiteľov na súdoch. Účelnosť trov vynaložených na právnu pomoc možno odvodiť z čl. 47 ods. 2 Ústavy, právo účastníka na náhradu trov konania v úspešnom súdnom spore vyplýva z nálezov Ústavného súdu SR, napr. II.ÚS 78/03, II.ÚS 31/04, II.ÚS 56/05, IV. ÚS 147/08, II.ÚS 122/09. Poukázali aj na rozsudok Najvyššieho súdu SR 5Cdo 71/2010, rozhodnutie Krajského súdu v Banskej Bystrici 17Co/87/2011-71 a rozhodnutie Krajského súdu v Prešove 7Co/34/2012. Argumentáciu žalobcu, že vedľajší účastník - združenie na ochranu spotrebiteľa - musí byť schopný poskytnúť právnu pomoc pri súdnych konaniach v spotrebiteľských veciach, považoval za zjavne účelovú, nelogickú až absurdnú. Vedľajší účastník je pripravený dôsledne presadzovať a chrániť oprávnené záujmy spotrebiteľov aj v súdnych konaniach, a to vystupovať proti dodávateľom na základe princípu "rovnosti zbraní" - možnosť zastúpenia vedľajšieho účastníka advokátmi, čím žalobca získava rovnocenného partnera v riešení právnych otázok, pretože priemerný spotrebiteľ sa nedokáže náležite brániť a v dôsledku svojej neinformovanosti, prípadne nedostatku prostriedkov na právne zastúpenie, rezignuje. Keďže v danej právnej veci sú uplatňované nároky proti spotrebiteľovi, je potrebné použiť normy spotrebiteľského práva, aj výkladové pravidlá ich aplikácie. V rámci spotrebiteľského práva pozitívny zásah štátu, ktorý je realizovaný spotrebiteľskou právnou úpravou, kompenzuje nerovnováhu medzi dodávateľom a spotrebiteľom. Pri ochrane spotrebiteľa musí zohrať úlohu aj súdna moc aplikačnou praxou, a to aj v otázke rozhodovania o trovách konania subjektov, ktoré vystupujú na ochranu spotrebiteľa.

Krajský súd ako súd odvolací vec preskúmal podľa § 212 ods. 1 O.s.p. bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 214 ods. 2 O.s.p. a dospel k záveru, že uznesenie súdu prvého stupňa v napadnutej časti, týkajúcej sa trov konania, je potrebné ako vecne správne potvrdiť podľa § 219 ods. 1 O.s.p., pričom v návaznosti na § 219 ods. 2 O.s.p. odvolací súd v celom rozsahu poukazuje na vecne správne a vyčerpávajúce odôvodnenie rozhodnutia súdu prvého stupňa, s ktorým sa v celom rozsahu stotožňuje.

Uznesenie súdu prvého stupňa v časti, v ktorej bolo konanie zastavené a rozhodnuté o vrátení súdneho poplatku odvolaním napadnuté nebolo, a preto v tejto časti je rozhodnutie súdu prvého stupňa právoplatné a rozhodovaním odvolacieho súdu nedotknuté.

Z obsahu spisu je nepochybné, že po podaní návrhu vo veci samej vedľajší účastník na strane odporkyne, ktorý vstúpil z vlastnej iniciatívy do konania, podal vo veci vyjadrenie, v ktorom vzniesol námietku premlčania. V dôsledku toho zobral navrhovateľ svoj návrh na začatie konania voči odporkyne späť, čím podľa súdu prvého stupňa zhodne s názorom odvolacieho súdu podľa § 146 ods. 2 veta prvá O.s.p. zavinil zastavenie konania, a preto je povinný zaplatiť trovy konania.

Náhrada trov sporového konania je ovplyvnená zásadou úspechu vo veci a zásadou zavinenia. Zmyslom zásady zavinenia je sankčná náhrada trov konania, ktoré by za iných okolností nevznikli. Preto je súd povinný vždy pri rozhodovaní o trovách skúmať, kto zavinil zastavenie konania. Z procesného hľadiska platí, že účastník, ktorý zavinil zastavenie konania, je povinný znášať jeho trovy.

Preto sa odvolací súd v celom rozsahu stotožnil s názorom súdu prvého stupňa, ktorý pri rozhodovaní o trovách konania postupoval podľa § 146 ods. 2 veta prvá O.s.p. s tým, že odporkyňa a vedľajší účastník na strane odporkyne si trovy konania uplatnil riadne a včas. Trovy konania vznikli odporkyne a vedľajšiemu účastníkovi na strane odporkyne titulom právneho zastúpenia s tým, že súd prvého stupňa správne pri určení výšky trov právneho zastúpenia postupoval podľa vyhl.č. 655/2004 Z.z. Odmena bola vyčíslená riadne a včas, a preto sa v tejto časti odvolací súd stotožňuje s odôvodnením súdu prvého stupňa tak, ako to predpokladá ust. § 219 ods. 2 O.s.p.

Odvolací súd sa teda v danom prípade nestotožnil s námietkami navrhovateľa, uvedenými v odvolaní, že trovy konania vedľajšieho účastníka nie sú trovami účelne vynaloženými na uplatňovania alebo bránenie práva.

Odvolací súd konštatuje, že nepriznanie trov vedľajšiemu účastníkovi by tak, ako správne konštatoval vedľajší účastník vo svojom odvolaní, znamenalo porušenie princípu rovnosti zbraní. Pokiaľ je prípustné, aby samotný navrhovateľ bol právne zastúpený, môže aj vedľajší účastník na strane odporcu si zvoliť právneho zástupcu, ktorý má potom následne právo na náhradu trov konania, pokiaľ tu nie sú iné okolnosti, a takéto iné okolnosti v prejednávanej veci zistené neboli.

Preto bolo uznesenie súdu prvého stupňa v napadnutej časti ako vecne správne potvrdené.

O náhrade trov odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa § 224 ods. 1 v spojení s § 142 ods. 1 O.s.p. a úspešnej odporkyne a vedľajšiemu účastníkovi na strane odporkyne boli priznané trovy odvolacieho konania za 1 úkon právnej pomoci v polovičnej sadzbe (v danom prípade odvolanie bolo podané len proti výroku o náhrade trov konania, teda rozhodujúca je suma, ktorú žiadal ako nárok uplatňovaný v odvolaní, a to trovy vo výške 118,52 Eur), t.j. 8,30 eur podľa § 13a ods. 2 písm. b/ vyhl.č. 655/2004 Z.z. + režijný paušál 7,81 eur, spolu 16,11 eur, k náhrade ktorých bol zaviazaný navrhovateľ, ktorý v odvolacom konaní úspech nemal.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.